Anul IV — Orăștie, 7/19 Noemvrie 1898 — Nr. 45

REVISTA ORĂȘTIEI

ABONAMENTELE:
Pe 1 an 3 fl.; pe ½ an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 10 fr. la an.
Manuscripte nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate nu se primesc.
Abonamentele se plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII: Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA Institutului tipografic „Minerva" în Orăștie.

INSERȚIUNILE:
Un șir garmond prima-dată 7 cr., a 2-a oară 5 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr.
Atât banii de abonament cât și pentru inserțiuni, sûnt a se trimite la adresa: „Minerva" institut tipografic în Orăștie (Szászváros).

Sĕ reluăm lupta!

Caută și vei afla,
Bate și 'ți-se va deschide.

(*) Mulți dintre noi vor fi crezênd, că aceste cuvinte cuprind un adevĕr nerĕsturnabil.

Se află însĕ printre noi, cu toate acestea și de aceia, cari stau la îndoeală asupra acestui adevĕr, și cari, pentru a se convinge, au intreprins tot ce le-a stat în putință, dar' la urma-urmelor s'au bucurat că nu s'au trezit într'o stare și mai tristă decum a fost aceea, în care s'au aflat mai nainte.

Vor fi avênd și cuvintele acestea adevĕrul lor, nu însĕ în tot timpul și în tot locul.

Sĕ aplicăm, de exemplu, aceste cuvinte față de noi și stăpânitorii zilei, și sĕ mânecăm dela cele dintâi: **„Caută și vei afla".**

N'am căutat oare noi Românii, de când ursiți am fost de soarte ca sĕ avem de stăpânitori pe *„atotputernicii"* de astăzi, toate căile legale, că doar' vom afla într'înșii modul prin care împreună sĕ conlucrăm pentru mărirea și înflorirea acestei patrii, pentru-ca împreună sĕ o apĕrăm, la timp de lipsă, contra ori-cărui inimic, ce ar cuteza sĕ se ridice asupra noastră, și în schimb n'am cerut alta, decât sĕ fim egali îndreptățiți, unii ca alții sĕ ne bucurăm de privilegiile ce patria ni-le dă în schimbul dărilor grele, la care cu toții egal contribuim, dar' înzadar au fost toate aceste încercări ale noastre, căci în inimile și sufletele lor întunecate de șovinism nebun, rĕsunet — *n'am aflat.*

Fost-a timpul, când Românii din Țeara-Ungurească aveau representanții lor în parlamentul țerii, cari își ridicau glasurile lor pentru egala îndreptățire a tuturor popoarelor ce locuesc această țeară, de-a ni-se mĕsura și nouĕ cu cupa cu care lor se mĕsură, dar' rĕsunet — n'au aflat, ci batjocuri fost-au siliți sĕ îndure dela aceia, cari, nu cu mult înainte, încă au luptat pentru aceleași drepturi cetățenești, pentru cari noi luptat-am și luptăm și astăzi.

Dar' nu numai că nu am aflat la stăpânitorii zilei ceea-ce am căutat, ci am fost și suntem și mai vîrtos persecutați pe toate terenele vieții noastre publice și naționale.

Siliți au fost deci, ca sĕ părăsască acel parlament, în care glasurile lor nu au fost auzite și legile se croiau numai în interesul lor și spre nimicirea nemaghiarilor și îndeosebi a noastră a Românilor.

Unica lege umană — croită cu concursul deputaților români — numită *egala îndreptățire a tuturor naționalităților,* literă moartă a rĕmas și nu se mai aplică nici într'un loc și nici într'un cas. De aci la urmat apoi pasivitatea noastră absolută în afacerile țerii.

„Bate și 'ți-se va deschide".

Cercat-am noi Românii și această cale.

Grupatu-ne-am cu toții într'un partid, așa numit național, datu-ne am silința, ca toți Românii de bine sĕ fie membri ai acestui partid și sĕ conlucre cu tot zelul și cu abnegațiune pentru *marea causă națională.*

Stabilitu-s'a la 1881 un program, în înțelesul căruia aveam sĕ ducem lupta.

Ales-am din sinul partidului un președinte și un comitet, care a fost însărcinat cu convocarea de «Conferențe și adunări naționale», în cari cu toții sĕ ne sfătuim, că în urma multelor nedreptățiri ce ni-se fac din partea stăpânitorilor zilei, ce căi sunt de intreprins, prin cari sĕ punem odată capĕt destrăbălărilor ce domnesc în țeară.

Luat-au cu sutele parte la aceste conferențe și adunări, și decisu-s'a într'una din acestea, redactarea unui »Memorand«, care sĕ fie așternut M. S. Monarchului, făcĕndu-'i-se printr'însul cunoscute toate nedreptățirile noastre.

Tot spre acest scop însași tinerimea, fala și mândria noastră, a redactat o *„Replică"*, care a fost distribuită în mii de exemplare popoarelor culte, pentru a se convinge despre ilegalitățile ce se comit față de noi de cătră îngâmfații nostri compatrioți maghiari, din care causă persecutată a fost și ea, și silit a fost, cel mai zelos și mai activ dintre ei, ca sĕ iee lumea în cap.

Pentru așternerea »Memorandului la M. S. Monarchul, alesu-s'a din sinul nostru o deputațiune, care sĕ meargă sĕ *bată* la ușile M. S. Impĕratului, sĕ i-se *deschidă,* dar' pusu-ni-s'au pedeci și în această cale a noastră de cătră puternicii zilei, și pornitus'au goane și mai turbate contra comitetului nostru național, și aruncați au fost cu toții în temnițe cu anii, dintre cari o parte au preferit exilul, siliți fiind sĕ părăsească căminul lor.

Dar' mulțumiți am fost în sufletul nostru, că și dacă nu ni-s'au deschis ușile, ne am împlinit fiecare constiențios datorința de Român.

Zile de mărire, zile, cari vor fi scrise cu litere de aur în istoria neamului românesc, fost-au aceste zile pentru noi toți.

Dar', durere, căci tocmai atunci, când mai mult ca ori-și-când au fost strînse rîndurile noastre, când ochii întregei lumi erau ațintiți asupra noastră, și cu simpatie ne priviau toate popoarele culte, duhul rĕsvrătirii sălășluitu-s'a între conducĕtorii nostri, și lățitu-s'au între ei neînțelegerile, începênd unii a trage într'o parte, ear' alții într'alta, desbinându-se astfel ei între ei, cari împreună au muncit pentru a neamului mărire, și împreună au suferit osândele grele dictate de stăpânitorii nostri, dând astfel prilegiu dușmanilor nostri ca sĕ se bucure, și ușurându-le prin aceasta totodată și diavoleasca lucrare de a ne despoia si mai mult de drepturile ce ne compet. Făcutu-s'au unii pe alții trădători, încât n'a fost unul dintre dînșii care sĕ nu fi fost atins de acest rĕu dintre frați.

Ce rușine, ce pagubă pentru neamul nostru!

Dar' sĕ punem vĕlul uitării peste acesti ani din urmă, de tristă aducere aminte, și, grupându-ne earăși cu toții la un loc, mic cu mare, tinĕr și bĕtrân, sĕ întindem unul altuia mâna frățească, și cu un trup și-un suflet sĕ reîncepem lupta dela firul la care ea a fost întreruptă, căci acum mai mult decât oricând se impune aceasta fiecărui Român adevĕrat, ca cu o zi mai nainte sĕ ajungem la isbândă, pe a cărei cale, afară de D-zeu, nu este ființă omenească ca sĕ ne poată împedeca.

La stăpânitorii zilei nu mai avem ce căuta, căci nu este nimic de aflat, nici vom cerca sĕ mai deschidem, căci earăși ni-se vor pune pedeci.

Tinerimea noastră este de nou batjocurită, biserica din nou amenințată, poporul stors până la mĕduvă, și noi, noi stăm locului pare-că am fi amorțiți, aproape nici un semn de vieață. Aceasta nu mai poate și nu este iertat sĕ mai dainuiască.

Sĕ ne grupăm cu toții și uniți în cugete, uniți în simțiri, sĕ purcedem! D-zeu cu noi este și lupta noastră sfântă și dreaptă este.

Poporul ne îndeamnă la fapte și vocea poporului este vocea lui D-zeu!

La o parte cu șovăitorii!

Alegeri municipale. Sĕptĕmâna aceasta s'au făcut alegerile pentru membri în congregația comitatului ***Arad.*** Deși s'au pus toate pedecile pentru-ca Românii sĕ nu poată fi aleși, totuși, după o luptă bărbătească și

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTIEI"

Focul dela Streiu-Săcel.

— Dedicație contribuenților la colecta „Boule de neige." —

Dar' uite... uite! Ce frumos!.. Dacă n'ași ști că numai de câteva momente semiluna apusese după dealuri, aș jura că lumina ce o vedeam în partea opusă, este un rĕsărit de soare din diminețile încă în noapte a zilelor de vară! Ce frumos, ah! ce frumos... Sĕ posed un asemenea tablou cu peisajul în fața căruia mĕ găsiam, era o dodință de a mea, la care atunci m'am gândit îndată.. Câtă poesie cuprindea acel peisaj pe care îl priveam cu atâta plăcere...

Noaptea se lăsa din ce în ce asupra orășelului nostru, ear' lumina dinspre partea aceea creștea paralel cu întunerecul. Fel și fel de motive, la cari atribuiam acest fenomen, îmi defilau prin gând. Și ca-și-când cineva 'mi-ar fi șoptit că nu e nici una din toate presupunerile mele, am plecat dela fereastră. Am plecat cu gândul, că de sigur astronomii învețați ne vor explica în curênd acest nou fenomen.

Dar' abia 'mi-am întors privirea dela acel punct luminos, când o tristă și sinistră idee m'a deslușit pe deplin. — Acea roșeață provine din altă causă, 'mi-am zis. E poate focul care o produce... Da, da, cu siguranță acolo... arde!

Nu, nu mai e frumos, nu mai îmi place, detest acel peisaj! Și dacă ar fi fost un adevĕrat tablou, cu furie aș fi tras cu penelul dungi late peste roșeața aceea provenită nu dela blândele raze ale lunei, nici dela binecuvêntatele raze solare, ci dela mistuitoarele flacări cărora jertfă a căzut atâta lume!..

Și ce rece și puternic vênt prietenul focului, suflă afară. Par'că s'au vorbit sĕ prici nuiască atâta rĕutate în astă-seară. Ear' apa, dușmanul focului, e de sigur prea slabă ca se rĕmână victorioasă față cu limbile de foc, ce vĕd, iau dimisiuni tot mai mari.

Simțiam că eram în odaia agreabil încălzită departe de ori-ce pericol, dar' gândul și privirea erau țintite spre locul desastrului. Par'că auziam trăsnind grinzile caselor, țipetele desperatelor jertfe: a mamelor ce-'și strigau copilașii, răcnetele animalelor cuprinse de groază sau țipetele desnădĕjduite după ajutor a vre-unui bolnav.. și vai! nu-'l aude nimeni, flacările îl încunjură, îl înecă, îl prăjește, moare sĕrmanul... Ce aspect lugubru... Cruzii copilași ce înainte cu câteva momente numai durmeau dulce fără griji în caldul lor leagăn, acum sunt tîrâiți, goi în asprul vênt de iarnă fără nici o milă! Imi venia sĕ-'i ridic, sĕ-'i culc ear' în cârpele lor, dar'... prea eram departe, nu puteam face nimic...

In fine și lumina dispăruse. Numai țipetele îngrozite nu cred sĕ aibă sfîrșit în întunerecul nopții, ce acum e deplin domnitor peste a satului ruine...

Inchipuirea mea era o tristă realitate, căci a doua zi aflasem că într'adevĕr lumina pe cer, care a fost observată și de altă lume, a provenit din pricina unui incendiu groaznic, întêmplat în — Strei-Săcel de lângă Călan, în iarna anului 1898.

Și-a mai trecut câtăva vreme. Gerul era în creștere, crivețul, puternicul rege al vênturilor sufla rece și tare; a suflat deci tărie în rĕceala apei. Ear' apa primind în sînul ei două proprietăți noue a trebuit sĕ se întărească și sĕ se rĕcească, adecă sĕ se prefacă în ghiață. Eată solul înghețat, apa înghețată, dar' de sus cade deja nu știu a câtea ediție de fulgi de zăpadă, conduși prin vĕzduch tot de gerosul criveț. — Și voi bieți nenorociți cum gemeți de frig și foame alăturea de ai vostri copilași. Și cum acela care agonisește averea știe sĕ o prețuiască mai bine, mai dureros e faptul când din bogat ai ajuns sărac. Lacrĕmile acelora sunt mai terbinți, cu toate acestea nu pot încălzi nici măcar mănușițele sleite a mititeilor loi copilași, ce își întind brațele spre mamele lor în formă de rugăciune. Atunci mamele se simt mai nenorocite, că nu pot stîmpĕra foamea și frigul mititeilor și... bogatul de ieri, — astăzi un biet sărac, pornește la cerșite. El, cu ochii inundați în lacrĕmi cerșește mult și 'i-se dă puțin.

Eram foarte mișcată când o incendiată tocmai isprăvi descrierea negrei sale vieți. — Ce sĕ-'i fac, cum sĕ o ajutur?.. O întrebare la care rĕspunsul: *ban* se potrivește mai bine — Da, sĕ adun bani!!!..

— »Dar' ce frig, ce rĕceală«, — am zis în momentul când am lansat circularele. — »Cine știe dacă natura fiind atât de rece, oare nu cumva și persoanele cărora m'am adresat, fiind și ele creațiuni de ale naturei, vor primi cu rĕceală rugarea?« Dar'... de astă-dată m'am înșelat în presupunerile mele, căci m'am convins, că inimile generoaselor doamne, domnișoare și domni sunt dotate cu atâta căldură de binefacere, că n'au rĕmas nepăsătoare la strigătele desperate ale nenorociților incendiați!

Și nici că se poate altfel, generoși contribuienți. Da, aici veți avea de sigur o rĕsplată nu din partea săracilor ci din partea lui Dumnezeu, pentru-că ați alinat suferințele atâtor nenorociți. Prea erau cu evlavie rostite cuvintele de mulțumire și de bine ce implorau pentru voi, prea căuta lumea cu pietate spre icoanele sfinte ale bisericii unde s'a făcut distribuirea, ca-și-când ar zice: »Doamne primește rugăciunea noastră«, — ca Dumnezeu sĕ nu-'i fi ascultat și ca în urmă sĕ nu trimită bine și asupra voastră.

Sĕ ajutăm pe cel sĕrac după-cum ne este posibil! Sĕ oprim lacrĕmile lor, și atunci înțelesul cuvintelor scoase din profețiile lui Eremia, cap. 2 vers 20: »Dumnezeu cerul, acela ne va ajuta nouĕ«, ne va fi recompensa!

Hațeg, în 9 Noemvrie 1898.

„Boule de neige".

Dracul ăl schiop.

Erau odată doi frați, unul Ion, altul Vlad. Ion cel mai mare era blând și umbla cu dreptatea lui Dumnezeu, ear' Vlad tot peziș umbla și în ori-ce lucru avea, tot strîmb lucra. Ion era sĕrac, ear' Vlad tare și mare. Și tot sĕ

vrednică de toată lauda, Românii au reușit în cele mai multe locuri. Așa de exemplu la *Șiria* au fost aleși 5 Români, la *Agriș* 4, la *Buteni* 3, la *Pâncota* 3, la *Berzova* 4, la *Radna* 1, la *Curticiu* 1, la *Târnova* 1, la *Sântana* 1, la *Cintei* 4, la *Halmagiu* 5, la *Otlaca* 3, la *Totvărădia* 2, la *Drauț* 1, la *Sovîrșin* 1, la *Petriș* 2, la *Verșand* 1 și la *Iosășel* 1.

Atâția după știrile primite până acum.

De interes e, că în unele locuri Nemții s'au retras dela vot, ear' unde au votat, au votat cu Românii.

Congresul internațional al studenților, s'a deschis Dumineca trecută la *Turin.* Printre multele universități ce sunt representate la acel congres, sunt și cele din București și Iași. Primirea studenților români a fost foarte călduroasă din partea studenților italieni. Alături de stindardul italian falfăia cel românesc. S'a votat o moțiune, care îndreptățește aspirațiunile naționale ale Românilor din Ungaria. De vicepreședinte al congresului a fost ales dl *Lucian Bolcaș.*

Ei despre ei.

Ca să vadă și cetitorii nostri ce scriu compatrioții nostri maghiari despre ei înșiși, lăsăm să urmeze unele scrise ale lui »Budapesti Hirlap« din 13 n. l. c.

Eată ce scrie numita foaie:

»Dacă face omul o privire asupra acestui frumos oraș, care se desvoaltă într'un chip uimitor, se umple de mândrie: este acum ceea-ce n'a fost de sute de ani, din nou capitala Ungariei, nu numai după nume, dar' și în realitate. Dintre cele 6—7 sute de mii locuitori, cari bâjbăe pe străzi, abia se află atâția, câți a avut înainte de asta cu 60—70 de ani, adecă 150 de mii, cari să nu știe ungurește. Și tot cam atâția sunt și de aceia, cari nu știu altă limbă decât ungurească. Câte teatre pompoase are, acelea sunt toate maghiare. Chiar acum sunt 60—70 de ani, de când o trupă maghiară, numai din grație a fost lăsată să dea câteva representațiuni, în teatrul vestitei cetăți, care atunci era nemțesc. Câte școale are orașul, în vre-o câteva limba de propunere e cea maghiară. Acesta este un lucru uriaș față de trecut.«

Incepe apoi a înșira, că pe străzi, dacă voește cineva să dea de vre-o inscripție nemțască, atunci e silit să caute foarte mult, pe când înainte de aceasta numai cu 30 de ani, trebuia să cauți după cele maghiare. Când bătrânii de astăzi erau studenți, nu se auzia nicăiri altă limbă de cât cea nemțască. Și astăzi, ce deosebire! Azi nu numai că nu se mai folosește de altă limbă de cât cea maghiară pe la toate oficiile publice și de stat, dar' chiar și numele funcționarilor se maghiarisează.

Și în modul acesta preamărește orașul și nația ungurească, care într'un timp atât de scurt, a știut să se ridice la așa grad, încât atrage asupra sa uimirea tuturor.

După toate acestea, zice foaia numită, ar crede omul, că aici lucrurile merg de minune, că cu toții privim la un falnic viitor, și că urmând pe această cale, în timp de 50 de ani, numĕrul Maghiarilor s'ar îndoi.

Dar' nu e așa, căci dacă un străin s'ar rătăci pe aici, și ne-ar întreba despre starea adevĕrată în care ne aflăm, am fi siliți, ca în loc de a-'i spune lucruri îmbucurătoare, să-'i istorisim lucrurile cele mai înspăimêntătoare.

I-am pune înainte o vorbire din partea opositiei, ori chiar și zece, din lupta ce decurge acum (între părinții patriei) și s'ar convinge dintr'însa, că Ungaria e cea mai ticăloasă țeară, că suntem poporul cel mai apăsător din toată Europa, că din viața noastră publică s'a perdut ori-ce urmă de onoare și disciplină, și acestea toate, fiindcă partidul ce ne cârmuește, este compus din astfel de oameni, cari despoaie țeara în modul cel mai mișelesc. Suntem certați noi între noi, neîmpăciuitori, suntem certați cu Austria, aproape înecați; că ce dușmană ne este propaganda română, atât de aici, cât și de dincolo, aceasta nu trebue să o mai spunem, pe urmă mai vine asupra noastră și chestia cu statua lui *Hentzi.* Și oare nu se învîrte și această chestie într'acolo, ca să aducă rĕu asupra noastră?

Lucrul stă aproape acolo, că să ieșim în lumea largă și să strigăm: Unde se mai află cineva, cu care ne-am putea certa pentru ceva?

Acestea toate par ca o glumă, dar' de fapt așa este.

Dacă nu ne vom întoarce oare-cum pe altă cale mai dreaptă, ne putem aștepta la ori-și-ce lucru fatal pentru întreagă țeara.

În urmă sfîrșește cu următoarele:

Tuturor, și minorității, și majorității, și ocârmuirii, și opositiei nu se poate da drept, așadar' să nu aibă nimenea, să nu aibă nici chiar — Ungaria. Aceasta e astăzi starea în această frumoasă țeară, în această înfloritoare cetate.

Dacă ei înșiși scriu astfel de lucruri despre ei, și recunosc că nicăiri în lumea largă nu mai au nici un prieten, ce să zicem noi și ce să zică străinii din alte țeri despre dînșii?

De-astă-dată nu mai adaugem nimic dela noi, ci ne îndestulim cu cele scrise de ei.

Ce va mai fi, vom vedea!

Paiu-'l vĕd dar' bârna nu!

Jidănașii nostri au început a scrie prin foile lor, că — uite, membrii Reichsrath-ului din Viena în loc ca să lucre ceva se iau la ceartă, la înjurături, ba ajung chiar până la amenințări cu pumnul, și nu vĕd, că ei înșiși au ajuns într'o stare, de nu mai știu nici unde le stă capul.

Toate partidele din țeară, afară de mamelucii lui Bánffy, lucră din rĕsputeri pentru rĕsturnarea guvernului actual, sub cuvênt că calcă legile țerii (Ce bine că vĕd și ei!), și că comite nenumĕrate brutalități și corupțiuni.

Care cum ia cuvêntul, se năpustește cu furie asupra lui Bánffy și mamelucilor lui, atacându-'i într'un mod foarte vehement și adresând cuvinte ofensătoare asupra persoanei lor.

Bánffy, cu toate acestea, nu se abate dela calea apucată, și nu prea se vede că are temere de rĕsturnare, deoare-ce mamelucii sei compun majoritatea, bucurându-se și ei de oala cu carne la care au ajuns, căci la cas că Bánffy ar cădea, nici ei nu ar avea altă soarte, decât a stăpânului lor. Deci, cugetă ei, ținem morțiș la el, ori mergem bine, ori nu, și apoi de va fi să se prăbușească el, Bánffy, apoi ne prăbușim cu toții.

Și aceste lucruri pe zi ce merge, devin tot mai vehemente, încât mai zilele trecute, s'a aflat un deputat, care a păsit naintea lui Bánffy, și l-a amenințat că-'l pălmuește în plenul parlamentului.

Și-apoi mai vorbesc și ei de Austriaci! Numai cât noi Românii, chiar de s'ar prăbuși acest guvern, și ar veni altul, tot nu putem aștepta nici un bine, fiindcă care cum ajunge la putere, în loc ca să schimbe acest sistem putred de guvernare, apucă și el tot pe căile înaintașilor sei.

Să-'l purtăm de-aoi nainte!

Știm cu toții, câte nedreptățiri și batjocuri am fost și suntem siliți noi Românii să îndurăm dela slugile guvernului »împĕnate«, din pricina că avem curagiul ca să purtăm și noi pe piepturile noastre scumpul și mândrul nostru tricolor.

De câte-ori aceste fiare, în piele de om, nu s'au năpustit asupra noastră, și cu amenințări și cu injuriile cele mai dejositoare, au rupt cu mânile lor nelegiuite, acest scump tesaur de pe piepturile acelora, cari au avut curagiul a ieși în public cu el.

Făcutu-s'au apoi recursuri peste recursuri contra acestor obrăznicii gendarmerești, fără-ca să fi fost trași la rĕspundere, ba, ce e mai mult, la urma-urmelor tot *hoțul de păgubaș* a fost silit să tragă cea mai scurtă; ear' ei, câți trași-împinși, au putut fără frică repeta această faptă ticăloasă fără să li-se miște barem un fir de pĕr din cap.

Așa apoi au luat-o pe calea aceasta înainte, și unde vedeau vr'un Român sau Româncă purtând acest tricolor, săriau asupra lor și li-'l smulgeau, mai făcênd și arĕtare contra lor, că, vezi Doamne, au demonstrat contra statului, prin purtarea acestor »străine« colori.

Astfel au pățit la un târg niște Moațe, contra cărora s'a întrodus și cercetare și au fost pedepsite de către prim-pretorul comitatului.

Contra pedepsei a făcut recurs, dl *Dr. Zosim Chirtop*, adv. în Câmpeni, la vice-comitele comitatului Turda-Arieș, *Dr. Betegh.*

Zilele acestea i-s'a comunicat dlui Zosim Chirtop, că cu data de 6 Oct. n. a. c. vicecomitele a adus o hotărîre, prin care nimicește pe ceea a prim-pretorului și declară de nevinovate pe Moațe, dintre cari numește pe *Maria Clocea,* pentru purtarea tricolorului.

»Căci, zice în acea hotărîre dl vice-comite, Maria Clocea și soții au folosit acel tricolor străin (Vezi, vezi, adecă tot îi străin) numai ca pantlică în cosiță și numai ca completare la podoaba îmbrăcămintelor și astfel fapta lor nu se poate socoti ca demonstrație contra statului.«

Așadar' totuși s'a aflat și între șoviniștii nostri unul, care permite purtarea tricolorului. Dar', lucrul naibii, și acesta numai așa, dacă îl purtăm numai ca podoabă a îmbrăcămintelor, dar' nu și ca simbol al credinței noastre.

Fie deci și așa, să-'l purtăm deci cu toții, cu mic cu mare, să-'l poarte țerancele noastre în cosițe, să-'l poarte călușerii nostri pe bâtele lor și la zurgălauĕ.

Roșu-galben-vênăt (albastru) sunt colorile din cari este compus mândrul nostru tricolor.

Dar' cine va putea să stîngă în noi acel *foc roșu,* care ne străbate inima după libertate și al patriei amor, și cine va putea să tăgăduească, că nu vom avea și noi Românii un viitor *auriu ca soarele,* sau să ne despoaie de *credința* ce-o nutrim pentru scumpa națiune și căreia neîntrerupt credincioși îi vom rĕmânea, până în ultimele momente ale vieții noastre.

Sus deci tricolorul român, să-'l purtăm cu toții în ori-ce timp și loc, și barem numai ca *podoabă a îmbrăcămintelor* noastre, și dacă vor mai cuteza slugile guvernului să se apropie de el, să facem arĕtare contra lor, căci nu credem, că dacă se află un vice-comite, care să declare că printr'însul nu demonstrăm, să se afle și de aci înainte alții de aceia, cari să ne oprească.

Așteptăm acum, ca și comanda gendarmeriei să-'și facă datoria față de aceia, cari au cutezat a rupe de pe piepturile femeilor tricolorul nostru, cu atât mai vîrtos, că n'au avut nici un ordin și nici o împuternicire la aceasta, și că însuși vice-comitele n'a aflat nici o vină în purtarea lui.

Vom vedea!

Pedeapsa lui Luccheni.

Joi în săptĕmâna trecută, Luccheni, ucigașul M. S. Impĕrătesei-Regine Elisabeta, a fost osândit de către curtea cu jurați din Geneva, la *temniță pe viață.*

După-ce dintre jurați s'au sorțit cei 12 cari au avut să aducă verdictul, Luccheni a fost adus în sală, între doi gendarmi.

După-ce jurații au depus jurămêntul, președintele a întrebat pe acusat, dacă voește să aibă și un tălmaciu, la ce el a zis că da, și așa apoi a fost chemat și tălmaciul, care încă a depus jurămêntul.

Actul de acusă a fost cetit în limba franceză. Luccheni, cu toate-că știe bine franțuzește, mereu zicea că el nu pricepe nimic, și astfel tălmaciul îi spunea cele cetite în limba italiană.

Partea din acusă, unde se zicea, că Luccheni, după-ce a comis fapta, a fost convins că victima va muri, a primit-o cu bucurie, și a strigat: »Bravo! bravo!

După aceasta au fost ascultați martorii. *Chamartin*, care a prins pe Luccheni, cei doi birjari, cari i-au ajutat a-'l prinde și contesa Sztáray, dama de Curte a M. S. Impĕrătese-Regine.

Unul dintre martori a daclarat, că Luccheni a zis, că de avea barem 50 de franci, în dimineața de 10 Septemvrie, el ar fi plecat la Italia, pentru a ucide pe regele Um-

---

hărțuiau cei doi frați! Vlad tot da în cap lui Ion, că cu dreptatea nu-'i pricopseală. Așa într'o zi Ion zise: Ce tot vreai, frate, să mĕ orbești? Aidem să întrebăm și pe cei mari. Vei auzi și dela ei că dreptatea e mai bună de cât nedreptatea. Plecară oamenii nostri și merseră la archiereu. Acesta, luat de scurt, mai tuși, mai ocoli, dar' în cele din urmă spuse că tot cu nedreptatea să pricopsește omul. Merseră la boierii divanului. Și acestia spuseră că dreptatea este bună pentru aceia cari n'au nimica, ear' cel-ce are, îi merge mult mai bine cu nedreptatea, Ion tot nu se lăsă și merseră și la împĕratul. Ce focul! zicea Ion. Impĕratului să închină toată lumea. Doară n'o ținea și el cu nedreptatea! Impĕratul, după-ce'i primi și-'i ascultă, rĕmase pe gânduri, apoi le rĕspunse: De, băieți! dacă ar fi cu dreptate cum am cotropit noi pe cei cu împĕrății mai mici? Tot nedreptatea este doamnă lumii, cine poate oase roade, cine nu nici carne moale. Câștigă Vlad pe Ion și se întorceau acasă. La un pod peste un lac se opriră să mănânce ceva. Vlad vĕzênd niște rațe străine, prinse una și o tăie. Apoi aprinse foc, o jumuli și o puse în frigare. Fapta lui Vlad nu plăcu lui Ion și acesta începù a-'l mustra. Vlad îl isbi cu frigarea peste ochi atât de tare, încât îl orbi. Apoi plecă și lăsă pe frate-sĕu singur. Ion se așezĕ la capul podului. N'avea de cât un toiag și un urcior. Cine trecea, de-'l lăsa inima, îi arunca câte o bucătură, lângă pod era un copac, ear' noaptea bietul orb, de frică să nu-'l rupă cânii, se suia și dormea în copac. Podul, cum am spus, era peste un lac mare și plin de trestie.

Noaptea, pe când sta orbu 'n copac, auzia clocotind apa, apoi mare sgomot prin tufiș. Cât cântară cocoșii, totul să liniști. Așa întâia noapte bietul orb nu se mai putù odichni bine, a doua tot așa. La a treia noapte, a Sâmbetei, se hotărî să nu doarmă, ci să asculte dacă sgomotul ce auzia era vîjeitul trestiei sau lume adunată la chibzuială de rĕsvrătire. Se urcase orbul de mult în copac și începuse a ațipi, când, la miezul nopții, deodată auzì un tărăboiu. Lume multă venia din toate părțile. Se auzia strigând: Dați mai tare, că vine și ear' vĕ încinge la bătaie! Au venit toți la numĕr? Așezați jețul sub copac! Deodată începù un urlet mare și o lumină se rĕspândì peste tot, așa încât bietul orb simțea o arsură la ochi și un miros de pucioasă care-'i înecа sufletul. Acolo în baltă era locul unde veniau dracii de-'și dădeau sama de tot ce au lucrat, ear' dracul cel mare rĕsplătea fiecăruia după fapte.

Deodată se făcù tăcere adâncă. Se înțelege că cel mai mare se așezase pe jeț. La rînd! strigă el. Se vie unul câte unul! Venì un drac. Ce ai făcut toată sĕptĕmâna? Eu, prea întunecate stăpâne, m'am dus spre mează-zi. Acolo este un împĕrat care numai o fată are, dar' așa de frumoasă, că nu se mai află asĕmĕnare în lume. De ciudă m'am suit în capul ei, și a chelit fata, este o jale în toată împĕrăția. A chemat toți doctorii și locuitorii lumii, dar' nu o pot vindeca.

Bine! zise mai marele drac, ear' ceialalți bătură din palme. Venì al doilea.

Intunecate stăpâne, zise el, s'a făcut de curênd în vecinătate o moară frumoasă și bună, care, dacă mergea, ar fi măcinat făina pentru tot cuprinsul acesta în care nu se află nici o moară. Eu m'am suit ș'am încălecat pe o roată. Când vrură să dee drumul morii, pace! Nu vrea să umble, au adus toți meșterii din lume s'o vadă, și de rost nu-'i dau.

Bine! zise marele drac. Să vie altul Venì al treilea.

Eu, spuse acela, am dat peste o turmă de oi, pe care o stăpâneau trei ciobani de doisprezece ani. Se uniau între ei de era drag lumii să-'i vază. Cât am întrat între ei, am pus zizanie. Pe unul l'au ucis, acum ceialalți doi se bat pe moarte că nu-'și pot împărți turma, oile'-s risipite. Eu stau și mĕ strîmb de rîs cum nu pot împărți o turmă în două.

Bine fiiule! Mergi de urmează tot așa.

Venì al patrulea.

Dar' tu ce ai făcut, chiorule? îl întrebă mai marele lor.

Eu, rĕspunse acela, de nĕcaz că sunt chior, unde mĕ amestec, toți oamenii chiorăsc și orbesc. Am pus zizanie între doi frați. Am tăcut pe unul, care ținea cu strâmbătatea, să arză ochii celuilalt, care ținea cu dreptatea. I-am plimbat până la împĕratul, la acesta îmi era teamă c'o scrîntesc. Dar' tocmai se întêmplase de cotropise împĕratul pământul altuia mai mic, și 'i-a fost rușine să spue că în lume merge mai bine cu dreptatea. Ca să vĕ încredințați, orbul șade toată ziua la capul podului acesta.

Bine, prea bine, strigă marele drac. Dar' schiopul unde este?

Atunci venì și schiopul, șontic, șontic.

Eu, întunecate stăpâne, pusesem desbinarea între un preot și o preoteasă. Cât p'aci să fugă preoteasa, când se pune preotul pe rugăciuni și tămâeri, așa că n'am mai putut să mai rĕsbesc la ei.

La palangă, schiop nevoiaș! strigă mai marele lor. Și îndată-'l apucară mai mulți draci și începură a căra în bietul schiop de auziai pleșcăindu'-i pelea. De odată începù a sbiera:

Ce mĕ asupriți așa, întunecate stăpâne? Oare ceialalți au făcut vr'o treabă mare? Dacă ar afla lumea că, stropind cu apă d'aici, se nimicește toate drăciile, ce s'ar mai alege de faptele lor?

Bătură pe dracul schiop până se auzì cântecul cocoșului, și atunci.. bâdâbîc!... se afundară toți dracii în lac.

Orbul ascultase toate. Vezi, își zise el, tot bună vorba Românului care, când vede câte-o neînțelegere, zice că s'a amestecat cel necurat. Și nici una, nici alta, se dete jos din copac, dibuì până în marginea lacului, își umplù urciorul, apoi se spălă bine la ochi. Când ridică capul, îi veniseră luminile. Apoi plecă întrebând prin lume d'o moară stricată. Când află și ajunse la moară, spuse că este meșter de ori-ce, și se tocmi s'o dreagă. Lumea mulțumită d'a avea o moară unde să macine, îi făgăduì una din zece dela oricine va măcina. Se prefăcù că se uită la cusurul morii. Mai mișcă, mai ciocănì, mai cioplì. Apoi stropind roatele cu apă din urcior, începù moara să umble de-'ți era drag s'o vezi.

Lăsând'o să macine, plecà înainte. Când era la apusul soarelui, ajunsese într'o câmpie, și ce vĕzù acolo? O turmă de oi așa de mare, încât albise câmpul cât puteai vedea cu ochii, ear' în mijlocul turmei vĕzu doi ciobani luptându-se pe moarte. Stați, oameni buni! le zise Ion. Nu-'i cu parul, ci cu judecata. Ce-'mi dați să vĕ împart turma? Iacă, rĕspunseră ciobanii, ți-om da partea celui d'a murit. Luă Ion apă din urcior și stropì d'asupra oilor. Deodată se aleseră oile în trei turme, fiecare turmă cu cânii ei. Atunci se domiriră ciobanii și vĕzură partea ce li-se cădea. Ear' a treia parte o dădură lui Ion. El lăsă oile aci în păstrare, și plecă înainte, întrebând

berto, și astfel Impĕrăteasa nu i-ar fi căzut victimă.

Dar' și așa se va afla el altul care va pune capĕt și vieții regelui Italiei, Umberto. Unealta cu care a sĕvîrșit atentatul încă i-s'a arĕtat, pe care a recunoscut-o și a mai adaus încă, că ea n'a fost ruptă înainte de sĕvîrșirea crimei, ci cu vîrf.

A spus mai departe, că și zilele principelui de Orlean sunt numĕrate, și că cel mult într'un an de zile se va dovedi și aceasta.

Ca complice al lui Luccheni a fost arestat și un individ cu numele Martinelli, care încă a fost ascultat, spunênd că el n'a stat în nici o legătură cu Lucchcni, dar' fiind rugat de dînsul ca sĕ-'i facă un mâner pentru pilă, i-a făcut, fără încă sĕ știe ce vrea se facă cu ea.

La urmă fiind ucigașul încă odată întrebat, că ce l'a îndemnat la aceasta, a rĕspuns că sĕrăcia.

După aceasta tribunalul s'a retras, și după puțin timp eară a apărut, aducênd la cunoștință, că jurații unanim condamnă pe Luccheni la închisoare pe vieață.

Ucigașul, când a fost dus din sală, a strigat: »Trăească anarchia! Moarte aristocrației!«

CORESPONDENȚA

O rectificare.

Asupra decurgerii actului sfințirii de biserică din Certejul-sup., întêmplat în acea zi, în care despărțêmêntul VIII. al »Asociațiunii« 'și-a ținut adunarea generală, s'a publicat în »Tribuna« din Sibiiu un raport, care, după-cum ni-se împărtășește, este cu totul contrar celor petrecute cu acea ocasiune. Pentru restabilirea adevĕrului, suntem rugați cu stăruință, ca sĕ publicăm următoarele, întocmai cum le-am primit dela corespondentul nostru.

Certejul-sup., Oct. v. 1898.

Domnule Redactor!

In nrul 228 al »Tribunei« dm Sibiiu, un raportor a îmbrăcat haină lungă de femeie și așa 'i-s'a scurtat mintea și a început a raporta minciuni, deoare-ce nici de față n'a fost.

Mulți dintre noi au rĕul obiceiu, că dacă bine nu pot zice, atunci se laudă pe sine și defaimă pe alții, dar' »până când, o prostilor, veți iubì prostia? și voi, batjocoritorilor, veți afla desfătare în batjocură?« Altcum și mai modest nu pot întreba pe stimata privitoare, care cu ochi de »buhă« a privit petrecerea dată în seara zilei de 23 Oct. n. a. c. în Certejul-superior, cu ocasiunea ținerii adunării generale a desp. VIII. al »Asociațiunii«.

Tot Românul cult și cu prevedere a tăcut, cei din fruntea adunării gen. a desp. VIII. al »Astrei« au tăcut, fiind bărbați cu tact și prevedere; numai d-ta »O privitoare« te faci pupăză, raportând lucruri nepetrecute. Ei bine! Rĕutatea inimii se vede printre rînduri. Voești sĕ apari mai modest, dle raportor, îmbrăcând haină de femeie, dar' te știm mai de demult, căci barba și mustețele se vĕd printre rînduri.

D-ta »O privitoare« ai durmit pe timpul cel frumos de care au fost împărtășiți Certejenii, ear' sgomotul cel mare al mulțimii de popor, venit parte la sfințire, parte la adunare, nu te-a putut deștepta, de aceea n'ai raportat adevĕrul, ci numai minciunile auzite dela alții.

Stimată privitoare! Ai uitat proverbul înțeleptului Solomon, care zice: »Femeea bună de gură, e fără înțelegere și nu știe nimic. Inel de aur în rîtul porcului, este femeea frumoasă dar' fără minte!« Eu pe deplin fiind convins, că »privitoarea« are mutră bărbătească, îi zic tot cu înțeleptul Solomon: »Celce defaimă pe deaproapele meu, este fără minte, ear' cel cu minte tace«.

Fățărnicie și minciună la culme ies din cuvintele d-tale »O privitoare«, când zici: »Uitasem sĕ amintesc, că petrecerea a fost oprită deja de Vineri de prea on. domn protopop Vasilie Pipoș din Hondol«. Ori dl protopop e și polițist, ca sĕ oprească lucruri ce nu taie în sfera lucrurilor bisericești?! Dl preot din Certej n'a primit nici un ordin de oprire a petrecerii.

Acum te întreb eu, stimată privitoare: Au nu vezi că ești raportoare de minciuni, și apari cu o mutră bărbătească? Cum de femeile au cunoștință despre ordinile P. On. Domn protopop din Hondol, pe când preotul din Certej, pe care avea a'l privi acel ordin, nu are nici o cunoștință?! Au acum vezi că mai bine ar fi fost sĕ fi tăcut?!

Fără genare îți spun »o privitoare«, că nu ai fost de față la acea petrecere, căci spui lucruri nedrepte când zici: »Au jucat teologi, învĕțători, preotese, până în zori de zi.« Domnii teologi s'au purtat cât se poate de cuviincios, așa încât nime nu poate zice un cuvênt rĕu, afară de stimata privitoare, care nejucând n'a avut nici curtisani. Vezi ura! Domnii învĕțători pot zice, că au fost unul sau doi, ear' d-nele preotese natural au trebuit sĕ ia parte cu fiicele d-lor, căci nu le-au putut încredința stim. privitoare, dar' de jucat afirm că n'au jucat după-cum stim. privitoare afirmă.

»O sfințire de biserică fără joc!« Lumină nu este în capul D-Tale »o privitoare« sau apoi neînvitată ai luat parte (la petrecere), căci altcum ai fi în clar cu petrecerea dată în Certej din incidentul ținerii adunării generale a despărțêmêntului VIII al »Astrei«, ear' nu din incidentul sfințirii bisericii; ear' dacă și una și alta s'au ținut în acea zi, publicul participator nu poartă vină, ear' D-Ta »O privitoare« nu ești deamnă de a'l calomnia. O stimată privitoare, Te rog a ceti cuvintele înțeleptului Solomon dela c. 14 v. 5 și te vei căi.

„O privitoare" justă fiind în raportul D-Tale, trebuiai sĕ lași afară pe stimata persoană dătătoare de ordine și dela actul sfințirii, precum ai lăsat'o dela banchet și sĕ o fi scusat zicênd: A avut se-'și vadă de familie, de aceea n'a putut lua parte:

De încheiere o stimată privitoare îți pun la inimă înțeleptele cuvinte: »Cel ce are inimă înrĕutățită spre dispreț îi va fi.« Solomon c. 12 v. 8. *Unchiesul.*

de fata împĕratului, căci era tinĕr bunul Ion. Merse el zile, sĕptĕmâni și luni printre oameni de altă limbă, până ajunse într'o țeară, unde toate femeile se purtau rase pe cap. Ce-o mai fi și asta? întrebă pe un trecĕtor. Iacă ce este, îi rĕspunse acela:

Fata împĕratului nostru a chelit, dar' ca sĕ nu fie tare mâchnită, împĕratul a poruncit sĕ se radă toate femeile. Ion se duse la împĕratul și spuse că are leac de crescut pĕrul. Impĕratul cum nu mai alegea, ori-cine spunea că știe vr'un leac, îndată a fost primit. Trimbițase chiar în toată împĕrăția că acela care va vindeca pe fiica sa de chelie, dacă va fi neînsurat, i-o va da de soție, ear' dacă va fi însurat, îi va da jumĕtate împĕrăția. Ion fu dar' primit, și împĕratul îi jură că se va ține de cuvênt. Ion începù a spăla capul fetei cu apă din urciorul lui.

Până a doua zi începuse a se ivì pĕrul crescênd. O spălă ear'. A treia zi puteai sĕ apuci pĕrul cu degetele. Mare bucurie pe fată și pe toată împĕrăția. Peste o sĕptĕmână fata avea cel mai frumos pĕr din lume, și căzênd în genunchi, cerù tatălui ei sĕ se ție de cuvênt. S'o mărite cu acela care i-a redat frumseța.

Și împĕratul își ținù jurămêntul.

După-ce se însurà, Ion se gândì la fratele lui, îl încinse dorul și trimise un om cu stafetă sĕ vie că îl eartă și sĕ se bucure vĕzênd unde a ajuns el cu dreptatea. Când se întoarse însĕ trimisul, Ion plânse amar... Căci acela îi aduse știre, că de mult fratele lui murise în spânzurătoare pentru strîmbătate.

Ioan Opruțan, pictor în Dobrița.

Otelurile în China.

Când cineva pleacă în călĕtorii lungi, trebue sĕ se înarmeze cu răbdare și sĕ nu'și închipue că va găsi pretutindeni o cameră cu un pat bun de odichnă, sau măcar curat. Chiar în Europa sunt țĕri unde otelurile și birturile sunt foarte ciudate. Dar' mai cu seamă în China trebue sĕ se aștepte cineva la lucru uimitor în această privință. Când veți fi dormit odată într'un otel chinezesc, chiar dintre cele mai bune, n'o sĕ'l uitați în toată vieața.

Toate otelurile chinezești sunt clădite într'unul și același fel: întrarea e prin așa zisul restaurant sau prin bucătărie, cari sunt tot deauna în față. Din restaurant sau din bucătărie dai într'o curte unde rĕspund un șir lung de camere mici.

Intreaga clădire e construită de cărămizi, însĕ într'un chip așa puțin solid că nu te-ar prinde mirarea trezindu-te noaptea cu tavanul în cap.

Visitați o cameră: ea nu conține de cât un cuptor de cărămizi, care servește de pat. In timpul iernii, care e aspră în China, se face focul în cuptoare și călĕtorii streini pot foarte bine sĕ se prăjască d'asupra lor, dacă ar fi așa nesimțitori ca Chinezii.

Ferestrele nu au geamuri ci sunt cârpite cu hârtie.

In otelurile mari se mai găsesc prin odăi, afară de cuptor, câte un scaun grosolan și une-ori și câte o masă schioapă.

Ceea-ce sporește încă farmecul otelurilor chinezești este că curțile lor seamănă cu niște menagerii. In adevĕr, se vĕd, și, din nenorocire, se aud în aceste curți, catâri, măgari, câni, pisici, cămile, porci, paseri de tot soiul.

Cele mai mici din aceste animale nu scapă nici-odată ocasia de a'ți întra în odaie. Și de-ar fi numai animalele acestea, n'ar fi nimic; însĕ mai sunt și altele cari țin sĕ facă cunoștință cu fericitul călĕtor, precum scorpia, paianjinul lungăreț numit »o miie de picioare« și alte specii, toate veninoase.

Se poate lesne pricepe că somnul nu poate fi tocmai liniștit cu așa tovarăși la pat.

Cât despre chelnerul sau servitorul otelului, el complectează tabloul. Il vezi preumblându-se mereu cu un servet care trebue sĕ fi fost odată alb și care'i servește atât pentru a șterge mesele sau păharele cât și pentru a'și șterge fruntea de sudoare când e cald sau pentru a și'l lega la gât când e frig.

Dacă, după descrierea aceasta, nu veți simți dorința de-a petrece câtva timp într'un otel chinezesc, atunci sĕ știți că nu aveți înclinare pentru călĕtorii.

„Z. Căl."

NOUTĂȚI

Stimații domni abonenți ai foii noastre, cari nu 'și-au achitat contul abonamentului pe anul de față, sunt de nou rugați, ca sĕ binevoiască a ni-'l trimite cât mai curênd!

*

Virilиștii Orăștiei. In urma conscrierii comisiunii exmise, lista membrilor virilиști ai representanței orășenești pro 1899 este următoarea: Cel dintâiu e Wilhelm Binder cu dare anuală de 5945 fl. 86 cr.*), »Ardeleana« (3756 fl. 15 cr.). »Vorschuss-Verein« (3431) fl. 68 cr.), »Takarékpénztár« (2300 fl. 95 cr.), Carl Schuleri (759 fl. 33 cr.), Fried. Schuleri (575 fl. 33 cr.), Nic. Vlad (479 fl. 80 cr.*), Dr. Ioan Mihu (473 fl. 28 cr.*), Eleonora Kaess (470 fl. 69 cr.), Adolf Zeitler (407 fl. 90 cr.*), Barcsi János (397 fl. 36 cr.*), Josef Graffius (378 fl. 66 cr.*), Fried. Schelker (362 fl. 42 cr.), Gustav Wagner (351 fl. 84 cr.), Gustav Amlacher (334 fl. 46 cr.), Sároi Szabó Péter (330 fl. 41 cr.*), Antoni Sándor (305 fl. 32 cr.*), »Minerva«, inst. tip. (300 fl. 20 cr.), Mihail Zasler (299 fl. 52 cr.*), Dr. Albert Amlacher (296 fl. 36 cr.*), Biserica ev. lut. (293 fl. 27 cr.), Johann Untsch (285 85 cr.), Albert Tóth (275 fl. 79 cr.), Dr. V. Markovinovits (268 fl. 64 cr.*), Karl Hermann (260 fl. 3 cr.), Eduard Antoni (258 fl. 48 cr.), Simion Corvin sen. (235 fl. 37 cr.), Deak Gerő (228 fl. 92 cr.*).

Celor însemnați cu steluță, li-se socotește darea duplu.

*

Instalarea noilor canonici ai capitlului metropolitan din Blaj, s'a întêmplat Duminecă în 13 n. l. c. Actul instalării s'a sĕvîrșit în biserica catedrală. Exc. Sa Metropolitul, Dr. Victor Mihály de Apșa a rostit o frumoasă cuvêntare, la care i-a rĕspuns prepositul capitular, rev. Ioan M. Moldovan. După acesta a luat cuvêntul canonicul Dr. Bunea, promițênd, în numele seu și al celorlalți doi canonici, că vor da tot spriginul, toată jertfa, ce sf. biserică o va reclama dela dînșii.

*

O faptă ce se laudă de sine. Dl *Teodor Moza*, preot gr.-cat. în Gruiu-lung, diecesa Orăzii-mari, a înființat o fundațiune de 2000 fl., cu scopul, ca din interesele aceleia, sĕ se crească un băiat în internatul »Pavelean« gr.-cat. din Beiuș.

*

Școala din Bărăști. Sâmbăta trecută, școala din Bărăști a fost cercetată de dl protopresbiter tractual, *Tit V. Gheaja*, în calitate de inspector școlar confesional. Dl protopresbiter a adresat elevilor cuvinte părintești, îndemnându-'i sĕ asculte de părinți, se cerceteze școala regulat, sĕ dovedească diligință față de învĕțământ și sĕ fie supuși și sĕ iubească pe părintele lor sufletesc, pe învĕțător, care se străduește a-'i lumina și a le cultiva mintea și sufletul. Dela școală s'a dus de a cercetat biserica și casa parochială, sfătuind pe cei de față, ca cu toate puterile sĕ îngrijească de bunăstarea bisericii și a casei parochiale, și întrucât se poate sĕ nisuiască într'acolo, ca parochia, care acum de 2 $^1/_2$ ani e vacantă, sĕ se întregească.

*

Un început de laudă. Sĕliștea (l. Sibiiu) a fost totdeauna, și este și astăzi, comuna care premerge cu pilde bune celorlalte comune. De astă-dată și-a luat de scop, ca în fiecare Duminecă, sĕ se țină câte o prelegere pentru popor, povățuindu-'l pe calea progresului. Inceputul s'a și făcut Dumineca trecută, de către harnicul farmacist de-acolo dl Dumitru Banciu. Poporul a luat parte în numĕr foarte mare. In Dumineca viitoare va ține o prelegere dl Dr. Nicolae Comșa. — Bine ar fi, când despre astfel de prelegeri ni-s'ar vestì din toate comunele noastre!

*

Concert cu joc arangiază corul mixt al inteligenței din Petroșeni, Sâmbătă la 19 Nov. n. a. c., sub conducerea dlui înv. Ioan Serb, în sala hotelului »Barcsay«. Venitul curat este destinat pentru nou edificânda biserică gr.-or. și ajutorarea copiilor sĕraci din loc.

*

S'a dus la măicuță-sa. O întêmplare foarte jalnică i-se scrie din Oravița »Trib. Poporului«. La ziua morților (1 Noemvrie st. n.) o frumoasă fetișoară de 9 ani, cu numele Antonia Kumler, s'a dus sĕ se roage la mormêntul măicuței sale, moartă în anul trecut. A presărat mormêntul cu flori, a aprins lumini de ceară și apoi împreunându-'și mânușele a îngenunchiat pe mormênt și a început sĕ se roage pentru sufletul măicuții. Cum însĕ biata copilă era adâncită în rugăciuni și în jale, n'a băgat de seamă că rochița a luat foc dela flacăra luminilor. Pe când au vĕzut-o cei din jurul celorlalte morminte, era deja prea târziu. Intreagă copilița era ca o faclă aprinsă; flacăra nu mai putea fi stînsă. Astfel orfana și frumoasa Tonci, rugându-se pentru sufletul măicuței sale, și-a aflat moarte atât de înfricoșată. Sufletul ei nevinovat s'a dus la ceriuri, la măicuța ei bună.

*

Din România. Alegerile municipale în România, s'au sĕvîrșit la începutul acestei sĕptĕmâni. După știrile ce ne aduc foile de dincolo, pretutindenea au reușit guvernamentalii

*

Inchisoarea lui Luccheni. Ori-câtă nepăsare a arĕtat Luccheni când i-s'a dictat pedeapsa, totuși când a fost recondus în arestul unde a stat și până acum, a început sĕ plângă și a zis către directorul închisorii: »Acum s'a sfîrșit. A sta vecînic singur, totuși este cea mai grea pedeapsă ce s'a adus asupra capului meu. Acum îmi este totul, dar' totul indiferent. Aș dorì ca cât mai curênd sĕ-'mi încep pedeapsa.« După 4 zile el a fost dus în temnița, unde va avea sĕ stee până la moarte. Acolo, în subteranele ei, coborîndu-se pe 20 trepte, se află chilia lui Luccheni; ușa este însemnată cu litera C. Această ușe, îmbrăcată cu fer, are sus câteva găuri pentru întrarea aerului; deschizêndu-o însĕ, omul încă nu a întrat în chilia însași, ci într'alta, care are lărgimea unui metru; urmează apoi a doua ușe, tot atât de grea, cu câteva găuri în sus, aceasta este ușa nemijlocită a chiliei lui Luccheni. Nu este la ea nici un fel de tereastră, ci în ea domnește un întunerec desĕvîrșit. Afară de o rogojină care îi slugește ziua de scaun, ear' noaptea de pat, nu este altceva nimic. Luccheni va sta aici cele șase luni dintâi, și numai la două sĕptĕmâni odată va fi scos afară ca sĕ se plimbe timp de o oră.

*

De n'ați fi mai umblat! Marți în sĕptĕmâna aceasta, nu știm de unde până unde, dar' ne trezim că ne sosește și nouĕ doi numeri din *„Poporul"*, ce apare în Judapesta, și al cărui redactor responsabil este *Popa Coresi*, știe-'l sfântul cine va fi și acest »popă« Coresi! Ne roagă anume ca sĕ facem schimb cu foaia noastră. Respingem dela noi această foaie, care ori-cât de mult s'ar lăuda că este pentru popor, totuși umblă a seduce pe economii nostri, ca astfel sĕ poată face pe vr'unii din ei, ca sĕ creadă, că uite ce foaie bună ne dau ei, Ungurii, căci doar' renegați sunt cei cari o redactează, și cum ne învață tot felul de lucruri, ca astfel apoi, la timpul seu, sĕ-'i poată avea la îndemână. După-cum am putut vedea din »Posta Redacției«, sunt foarte mulți rătăciți Români, cari au abonat această foaie. Rușine lor! Rugăm, din partea noastră, pe toți Românii de bine, ca sĕ rețină poporul dela abonarea acestei foi, deoare-ce avem și noi foile noastre, în care încă află ori-ce lucruri și sfaturi, și mai bine sĕ le aboneze pe acestea, ca astfel fiind și ele mai bine spriginite, sĕ poată deveni din ce în ce mai folositoare.

FEL DE FEL

Urare. Un individ, cu nasul cam roșu, câștigă la întrecerea în alergare un păhar de argint pentru vin. Când președintele societății îi întinse păharul, rosti aceste cuvinte: »D-ta ai fost așa de fericit, ca sĕ seceri admirația tuturor și sĕ câștigi acest păhar, prin aceea, că ai știut sĕ întrebuințezi bine picioarele; sĕ nu dea D-zeu ca prin întrebuințarea păharului sĕ nu mai poți întrebuința picioarele.

*

O femeie zicea bărbatului sĕu pe care îl vedea cetind neîncetat: Așì vrea sĕ fiu o carte pentru a putea fi mai des lângă tine.

— Consimt, zise acesta, numai cu condiție sĕ fii un călindar, pentru-ca sĕ te pot schimba în fiecare an.

POSTA REDACȚIEI.

Dlui *N. I.* înv. în *M. B.* Se va publica în numĕrul viitor.

Dlui *Nicu* în *H.* Același rĕspuns.

Pentru redacție responsabil: **Petru P. Barițiu.**

Iconițe sfinte. Zilele acestea am primit 50 de iconițe, frumos executate, dela firma Carl Pöllath din Schrobenhausen (Bavaria). In dosul iconițelor se află în text românesc o mică descriere a chipului și câte un citat din S. Scriptură. Intre cele primite de noi se află de ex.: Nașterea, Invierea și Restignirea Domnului nostru Isus Christos, Adormirea Maicei Domnului, Cina cea de Taină, Sân- Petru, Sf. Marie, Buna Vestire, Sf. George, Sf. Nicolae și altele. Dl Carl Pöllath trimite ori- cui aceste iconițe sfinte. 100 bucăți cu diferite chipuri costă 2 mărci, adecă 1 fl. 20 cr. Recomandăm aceste iconițe tuturor cari vor să le aibă în casa lor, deșteptându- se printr'însele pietatea în sufletele credincioșilor.

Dare de seamă și mulțumită publică.

Subsemnata a luat deja de multă vreme inițiativa a porni o colectă »Boule de neige«, al cărei venit era destinat incendiaților din comuna Strei-Săcel, de lângă Hațeg.

Circularele ce 'mi-s'au înapoiat, în număr de 82, sunt cernite de iscăliturile milostivilor contribuenți. Pentru a indica însă numele tuturor ce au contribuit cu obolul lor, ar trebui să fac o dare de seamă chilometrică, de aceea mă mărginesc a indica suma fiecărei circulare cu numele acelei persoane, care a copiat circulara, adecă a aceleia, care ocupă locul întâi al marcei, și a persoanei iscălită mai pe urmă, dela aceea cari am primit circulara.

Multe din stimatele persoane, cari și-au luat sarcina a copia circulara, nu-'și vor vedea în această dare de seamă numele. Lucrul se explică prin faptul, că eu, din 70 circulare lansate de mine, n'am primit decât 12 originale, ele s'au înfundat de sigur undeva. Și tot astfel de șanse au trebuit să aibă multe dintre copii.

Resultatul material obținut cu circularele de sub nrii de mai jos, e următorul:

Nr. 1 prin dl inginer I. Godini, Slatina, în România 23 fl. 78 cr. Nr. 2 prin dl Dumitru Bursan, București 19 fl. 66 cr. Nr. 3 copiată și primită dela d-șoara V. Rimbaș din Brad cu 15 fl. 25 cr. Nr. 4 dela d-șoara M. Cosma Sibiiu cu 8 fl. Nr. 5 copiată de d-na E. Murășianu și primită dela d-na Hortensia Popescu cu 8 fl. 95 cr. Nr. 6 copiată de d-șoara S. Stanescu și primită dela d șoara Valeria Braniște cu 6 fl. 80 cr. Nr. 7, 8, 9, 10, 11 copiate de d-na Helena Gallea, Buricescu Ion, I. Costin și două Anonime, toate din București cu 6 fl. 33 cr. Nr. 12 copiată de d-șoara C. Serb și primită dela O. Filipan, cu 5 fl. 15 cr. Nr. 13 original primit dela d-șoara Delia Olariu cu 5 fl. Nr. 14 dela d-na M. Alexiu, in Brăila, cu 4 fl. 79 cr. Nr. 15 copiată de d-șoara V. Ignat, primită dela d-na C. Serb cu 4 fl. 50 cr. Nr. 16 copiată de A. Roșiescu, primită dela C. Popa cu 4 fl. 30 cr. Nr. 17 copiată de d-șoara M. Zigre, primită dela d-șoara V. Uilăcan cu 4 fl. 5 cr. Nr. 18 original primită dela d-șoara Veturia Papp, cu 3 fl. 85 cr. Nr. 19 copiată de d-șoara C. Serb, primită dela Stefan Seleski cu 3 fl. 65 cr. Nr. 20 primită dela d-șoara E. Petrescu din Sibiiu cu 3 fl. 60 cr. Nr. 21 copiată de d-na E. Blaga, primită dela P. Givulescu cu 3 fl. 45 cr. Nr. 22 copiată de d-șoara M. Spătariu, primită dela d-șoara Veturia Papp cu 3 fl. Nr. 23 original primită dela d-șoara C. Dănilă cu 2 fl. 75 cr. Nr. 24 copiată de d-na Lucia A. Cosma, primită dela d-na H. Dr. Suciu cu 2 fl. 65 cr. Nr. 25 copiată de d-șoara Victoria L. Suciu, primită dela Coriolan Popovici cu 2 fl. 55 cr. Nr. 26 dela Dr. G. Suciu, Hațeg 2 fl. 53 cr. Nr. 27 original primită dela dl Al. Bălașiu cu 2 fl. 20 cr. Nr. 28 original primită dela d-șoara Sabina Brote, Sibiiu cu 2 fl. 15 cr. Nr. 29 copiată de d-șoara M. Steriu, primită dela d-șoara Riți Florescu cu 2 fl. 6 cr. Nr. 30 copiată de d-șoara Riți Florescu, primită dela N. N. cu 2 fl. 5 cr. Nr. 31 copiată de d-șoara Cornelia Hotăran, primită dela d-șoara Florica Șerb cu 2 fl. Nr. 32 copiată de d-șoara Sabina Brote cu 1 fl. 90 cr. Nr. 33 copiată de d-șoara Delia Marienescu, primită dela dl Emil Costescu cu 1 fl. 90 cr. Nr. 34 copiată de N. N., primită dela I. Ivanca cu 1 fl. 80 cr. Nr. 35 copiată de d-șoara Pulcheria Căluț și primită dela d-șoara Octavia Barițiu cu 1 fl. 80 cr. Nr. 36 dela dl G. D. Iuga 1 fl. 80 cr. Nr. 37 original primită dela I. Bomben cu 1 fl. 70 cr. Nr. 38 original primită dela d-șoara Virginia Pandrea cu 1 fl. 65 cr. Nr. 39 copiată de I. B., primit dela C. Căciulă cu 1 fl. 50 cr. Nr. 40 copiată de d-na R. Onițiu și primită dela d-na A. Dima cu 1 fl. 30 cr. Nr. 41 copiată de I. B., primită dela D. L. cu 1 fl. 35 cr. Nr. 42 copiată de d-șoara Ida Pap, primită dela Gh. Lazar, advocat cu 1 fl. 30 cr. Nr. 43 copiată și primită din partea d-șoarei Sabina Brote cu 1 fl. 25 cr. Nr. 44 copiată de d-șoara Veturia Podobă, primită dela G. Astilan cu 1 fl. 15 cr. Nr. 45 copiată de d-șoara Alex. Aiteanu, primită dela M. Aiteanu cu 1 fl. 15 cr. (Va urma.)

CALINDARUL SĂPTĂMÂNEI

Zilele	Călindarul vechiu	Călindarul nou
Dum. a 7-a, a lui Luca (24 d. Rus.), gl. 7, v. 2.		
Dum.	8 (†) Archang.	20 Felice
Luni	9 M. Onisifor	21 Intr. Născ.
Marți	10 A Erast	22 Cecilia
Merc.	11 M. Victor	23 Clement
Joi	12 S. Ioan	24 Ioan
Vineri	13 † Ioan Cris	25 Catarina
Sâmb.	14 † A. Filip	26 Conrad

Szám 821—1898. kir. végrh. (419) 1—1

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

Alulirott kir. birósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. és 120. §§-ai értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbíróságnak 2344/1898. polg. számu végzése folytán Dr. Böck Arnold nagyszebeni ügyvéd által képviselt Braunn Ignácz budapesti czég mint alap és a többi felülfoglaltatók javára Hirsch Izidor kudsiri lakos elleni hátralékos 99 frt 18 kr. tőke, ennek 1897. évi julius 29-étől járó 6% kamatai, 87 frt 94 kr. eddigi és 2 frt 60 kr. árverés kitüzetési költségek erejéig elrendelt kielégitési végrehajtás alkalmával biróilag le és felülfoglalt és 500 frtra becsült teljesen felszerelt szikvizgyár, üvegek és gyapotból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek megtartására a szászvárosi kir. járásbíróságnak 1898. évi V. I. 136/4. számu végzése folytán határidőül Kudsir községében adós lakására **1898. évi november hó 26-ik napjának délelőtti 8 órája** kitüzetik azzal, hogy az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében az emlitett ingóságok csakis készpénz mellett és esetleg becsáron alul is fognak a legtöbbett igérő vevőnek eladatni.

Kelt Szászvároson, 1898. évi nov. hó 4.

Rácz Árpád,
kir. bir. végrehajtó.

Szám 967—1898. kir. végrh. (420) 1—1

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

Alulirott kir. birósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. és 120. §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbíróságnak V. I. 114/1898. számu végzése folytán Dr. Böck Arnold nagyszebeni ügyvéd által képviselt Stiassny testvérek és társa budapesti czég mint alap és felülfoglaltató ugyis a többi foglaltatók javára Hirsch Izidor és társa kudsiri lakosok ellen 68 frt 62 kr. tőke, ennek 1897. évi április hó 23-iktől járó kamatai, eddig összesen 51 frt 36 kr. és 2 frt 80 kr. árverési kitüzetési költségek erejéig elrendelt kielégitési végrehajtás alkalmával biróilag le és felülfoglalt és 1800 frtra becsült lóvak, kocsik, hintó, zongora, szerszám, szikvizgyár teljesen felszerelve, bivalok és egyebekből álló ingóságok nyilvános birói árverés utján eladatnak.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbíróságnak V. I. 114/4—1898 számu végzése folytán a helyszinén vagyis Kudsiron adósok lakásán leendő eszközlésére határnapul **1898. évi november hó 26-ik napjanak délelötti 10 órája** kitüzetik, melyhez venni szándékozók azzal hivatnak meg, hogy az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében csakis készpénz mellett és esetleg becsáron alul is elfognak adatni.

Kelt Szászvároson, 1898. évi nov. hó 5.

Rácz Árpád,
kir. bir. végrehajtó.

Sz. 471—1898 (421) 1—1

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

Alulirt birósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbíróság 1898. évi V. I. 196 számu végzése következtében Dr. Moldován Silvius ügyvéd által képviselt Rosiu Iános javára Botean Luca s. t. ellen 61 frt 50 kr. s jár. erejéig 1898. évi szept. hó 27. foganatositott kielégitési végrehajtás utján lefoglalt és 421 frtra becsült buza, lovak, takarmány és szekerekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az algyógyi kir. jbiróság V-255/2 1898. számu végzése folytán 61 frt 50 kr. tőkekövetelés, ennek 1897. évi augusztus hó 16 napjától járó 8% kamatai és eddig összesen 47 frt 16 kr. biróilag már megállapitott költségek erejéig Algyogy alfalun Botean Luca s neje házánál leendő eszközlésére **1898. évi november hó 25. napjának délelotti 11 órája** határidőül kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Algyogyon, 1898. évi nov. hó 10.

Schuszter Vilmos,
kir. bir. végrehajtó.

446 szám 1898 (424) 1—1

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

Alulirot birosági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmébn ezennel közhirré teszi, hogy a dévai kir. törvényszék 1897 évi 10007—897 számu végzése következtében Dr. Muntean Aurel ügyvéd által képviselt »Ardeleana« pénzintézet javára Kazan Iuon l. Petru s. t. ellen 22 frt. s jár. erejéig 1898. évi szept. hó 15. foganatositott kielégitési végrehajtás utján le foglalt és 307 frtra becsült juhak, kecskék, takarmány, sűldők, 2 fából készült csür és szarvasmarhákból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az algyógyi kir. jbiróság V.-57/4 1898 számu végzése folytán 22 frt tőkekövetelés, ennek 1896. évi. április hó 4. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 35 frt 74 krban biróilag már megállapitott költségek erejéig Máda községben Kazan Iuon l. Petru s. t. házánál leendő eszközlésére **1898. évi november hó 23. napjának délutáni 2 órája** határidőül kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Algyógyon, 1898. évi nov. 9-én.

Schuszter Vilmos,
kir. bir. végrehajtó.

Szám 444—1898. (426) 1—1

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY.

Alulirt birósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbíróság 1898. évi Sp-I. 182/3 számu végzése következtében Dr Muntean Aurel ügyvéd által képviselt Ardeleana pénzintézet javára Kazan Iuon l. Nicolae s. t. ellen 71 frt s jár. erejéig 1898. évi szept. hó 14. foganatositott kielégitési végrehajtás utján le loglalt és 334 frtra becsült lovak, szarvasmarhák, süldök, takarmány és szilva czefreből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az algyógyi kir, jbiróság Sp-240/3 1898 számu végzése folytán 71 frt tőkekövetelés, ennek 1895. évi május hó 21. napjától járó 8% kamatai és eddig összesen 52 frt 11 kr. biróilag már megállapitott költségek erejéig Kazán Iuon l. Nicolae s. t. házánál Máda községben leendő eszközlésére **1898. évi november hó 23. napjának délelotti 10 órája** katáridőül kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Algyógyon, 1898. évi november hó 9. napján.

Schuszter Vilmos,
kir. bir. végrehajtó.

Szám 470—1898. (427) 1—1

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

Alulirt birósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a dévai kir. járásbíróság 1898. évi 7496. polg. számu végzése következtében Dr. Muntean Aurel ügyvéd által képviselt Lewitzky Jozsef javára Botean Luca ellen 40 frt s jár. erejéig 1898. évi szept. hó 27-én foganatositott kielégitési végrehajtás utján lefoglalt és 344 frtra becsült 2 jármos ökör, 1 disznó és buzaból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az algyógi kir. jbiróság V. 239/2 1898. számu végzése folytán 40 frt. tőkekövetelés, ennek 1898. évi május hó 1 napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 27 frt. 50 krban biróilag már megállapitott költségek erejéig Algyógy Alfalun Botean Luca házánál leendő eszközlésére **1898. évi november hó 25 napjának délelotti 9 órája** határidőül kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Algyógyon, 1898. évi nov. hó 10-én.

Schuszter Vilmos,
kir. bir. végrehajtó.

Szám 445—1898. (425) 1—1

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

Alulirot birósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbíróság 1897. évi 7407/1897. számu végzése következtében Dr. Muntean Aurel ügyvéd által képviselt „Ardeleana" pénzintézet javára Kázán Iuon l. Kazan és Treptes Nicolae ellen 20 frt. 20 kr. s jár erejéig 1898. évi szept. hó 14-én foganatositott kielégitési végrehajtás utján lefoglalt és 315 frtra becsült szarvasmarhákból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az algyógyi kir. jbiróság V. 256/2 1898. számu végzése folytán 20 frt 20 kr. tőkekövetelés, ennek 1895. évi junius hó 7. napjától járó 8% kamatai és eddig összesen 32 frt. 22 krban biróilag már megállapitott költségek erejéig Máda községben Kazan Iuon l. Kazan s társa házánál leendő eszközlésére **1898. évi november hó 23. napjának délelotti 12 órája** határidőül kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Algyógyon, 1898. évi nov. hó 9-én.

Schuszter Vilmos,
kir. bir. végrehajtó.

Szám 757—1898. (428) 1—1

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

Alulirt birósági végrehajtó az 1881. évi LX. t--cz. 102. §-a értelmében közhirré teszi, hogy a dévai kir. törvényszék 1898. évi 6151 sz. végzése következtében „Ulpiana" tkpénztár javára id. Hika Mojsze s társai ellen 232 frt. 50 kr. s jár. erejéig 1898. évi szept. hó 7-én foganatositott kielégitési végrehajtás utján letoglalt és 482 frtra becsült következő ingóságok, u. m.: 1 pár ökör, 1 pár disznó, zab és takarmány nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a hátszegi kir. járásbíróság 1898. V. 605/2 számu végzése folytán 232 frt 50 kr. tőkekövetelés, ennek 1898. évi márczius hó 14-től járó 6% kamatai, 45 frt 15 krban biróilag már megállapitott költségek erejéig Kernyesden id. Hika Moisze házánál leendő eszközlésére **1898. évi november ho 30-án délutáni 2 órája** határidőül kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amenyiben az elárverezendő ingóságok mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégitési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Hátszegen, 1898. évi nov. hó 6-án.

Csucs Gyula,
kir. bir. vegrehajtó.

Anunț.

In negustătoria de modă și manufactură a subsemnatului se primește un băiat cu *purtare morală bună* ca

Practicant.

Se cere ca băiatul să aibă 1—2 clase reale sau gimnasiale, să vorbească limba *română și maghiară bine,* event. și *germână.*

Stefan Sielariu,

(422) 1—3 Hațeg.

Têmplar român!

Subscrisul prin aceasta aduc la cunoștința on. public din loc și jur, că primesc și efectuesc ori-ce lucru ce se ține de têmplărie precum: *scaune, paturi, mese, dulapuri* etc., dela cele mai simple până la cele mai moderne, pe lângă prețurile cele mai moderate, concurând în această privință cu ori-cine.

Rugând on. public pentru binevoitorul seu sprigin, semnez

cu toată stima

(423) 1—2 **Dumitru Martin,**
măiestru têmplar în Orăștie.

„MINERVA" institut tipografic în Orăștie.